

Johan Isak Turi
Ametystvegen 2
9022 KROKELVDALEN

Avslag på søknad om fellingstillatelse på kongeørn i kalvingsområdet til Mauken/Tromsdalen reinbeitedistrikt

Fylkesmannen i Troms viser til søknad, datert 18.5.2017, vår ref. 2017/1409-11, om skadefelling kongeørn. Videre til opplysninger gitt per telefon. Fylkesmannen fatter slikt

– Vedtak –

Fylkesmannen har vurdert søknaden i henhold til naturmangfoldloven § 15 samt § 18 bokstav b og § 77, jf. forskrift om forvaltning av rovvilt § 12, jf. §§ 1 og 3. Fylkesmannen avslår søknad om skadefelling av kongeørn i kalvingsområdet til Mauken/Tromsdalen reinbeitedistrikt.

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29 samt rovviltforskriften § 18 tredje ledd. En eventuell klage skal fremsettes for Fylkesmannen i Troms jf. forvaltningsloven § 32.

Grunnlag for avgjørelsen

Videre politiske føringer og lovverk som ligger til grunn er:

- St. meld. nr. 15 (2003–2004) Rovvilt i norsk natur
- Innst. S. nr. 174 (2003–2004)
- Lov av 29.5.1981 om viltet (viltloven)
- Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)
- Forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 10.10.2013
- Rovviltforliket 2011, representantforslag 163 S (2010–2011) og Stortingets behandling av 17. juni 2011
- Brev fra Miljøverndepartementet av 25.8.2011 om «Videre oppfølging av rovviltforliket 2011»

For informasjon om rammer, målsettinger og organisering i forvaltning av rovvilt, se forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 10.10.2013 kapittel 3.

Søknaden

Mauken/Tromsdalen reinbeitedistrikt søker skadefelling av kongeørn, da distriktet observerer at de mister veldig mange kalv i området Oldervik til Tromsdalen. Distriktet beregner at de har mistet over hundre kalver på søknadstidspunktet. Dokumentasjon er svært vanskelig, fordi reinsimlene trekker unna for å kalve, og kalvene blir raskt oppspist. De ser at simler som hadde kalv har mistet kalv. Større kalver blir også tatt, ørnene setter klørne inn og kalvene dør sakte, dette er veldig uheldig og er svært dårlig for dyrevelferden skriver søker som er svært bekymret over situasjonen som beskrives akutt og kritisk.

Fylkesmannens vurdering av søknaden

Av naturmangfoldloven § 15 (forvaltningsprinsipp) går det frem at

Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov.

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- innlandsfisk etter vurdering av myndighetene) sier at

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse-innlandsfisk (...) b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom, (...) Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttak ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Myndigheten etter loven kan av eget tiltak iverksette uttak med formål som nevnt i første ledd bokstav a til d og g, jf. annet ledd. Uttaket regnes ikke som enkeltvedtak, og kan om nødvendig skje på annens eiendom, Kongen kan gi nærmere forskrift om slikt uttak. (...)

Rovviltforskriften § 1(formål) sier at

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Fylkesmannen kan, i akutte saker der det voldes vesentlig skade på bufe eller tamrein, fatte vedtak om skadefelling av kongeørn jf. rovviltforskriften § 12. Fellingstillatelse kan gis for å stoppe en pågående skadesituasjon, men det tillates ikke felling utelukkende for å forhindre fremtidige skader som for de andre artene. Fylkesmannen kan derfor gi tillatelse til felling av enkeltindivider av kongeørn som volder vesentlig skade på bufe eller tamrein, forutsatt at felling kan rettes mot bestemte individer som volder skade. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område og tidsrom.

Innenfor omsøkt skadefellingsområde er det per 22.5.2017, i rovbaser sju kadaver av kalver der SNO har vurdert kongeørn som antatt eller dokumentert dødsårsak, i perioden 9.5.2017–16.5.2017. Fylkesmannen er kjent med at de sist undersøkte kadavrene ikke er lagt inn i rovbaser, slik at antall dokumentert eller antatt tatt av kongeørn i området, er noe høyere per dato. Fylkesmannen viser også til tekstmeldinger med bilder og video, men presiserer at det er SNO som utfører skadedokumentasjonen vi legger til grunn.

Etter naturmangfoldloven § 1 og § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt, og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid veies opp mot andre viktige samfunnsinteresser jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet. Utgangspunktet for beslutninger som kan påvirke naturmangfoldet er at beslutningsgrunnlaget skal være best mulig, jf. naturmangfoldloven § 8.

Kongeørn har en svært stor utbredelse over hele den nordlige halvkule (NINA rapport 1158), og den totale bestanden antas å være større enn 170 000 individer (BirdLife International 2015). I 2014 anslo Heggøy & Øyen at den norske populasjonen var på 1224–1545 par. Bestanden av kongeørn i Norge antas å utnytte sitt potensiale fullt ut gjennom dagens bestandsutbredelse og antall. Kongeørn ble ved norsk rødliste for arter 2015 vurdert som livskraftig.

Den mest omfattende kartleggingen som er gjennomført i region 8 er: «Kartlegging av kongeørn på kysten av Nord-Norge», ved Karl Birger Strann (2008). I Troms ble det estimert at bestanden var på 200–230 hekkende par, hvorav omtrent 50 % hekket på innlandet. I NINA rapport 1158, *Estimering av antall hekkende par kongeørn basert på kjent forekomst i Norge for perioden 2010–2014* er populasjonen estimert til 963 (652–1139) hekkende par i perioden 2010–2014. Dette estimatet bygger kun på kjent forekomst av kongeørn fra Rovbase og inkluderer ikke en vurdering av bestanden i tomme arealer, dvs. arealer hvor det ikke er kjent forekomst av kongeørn, enten som følge av mangelfull kartlegging, mangelfullt datagrunnlag i Rovbase eller at områdene er reelt tomme for kongeørnterritorier. Gitt en 10 km buffer rundt kjente reirlokalteter, er ca. 30 % av brutto landareal i fylker med hekkende kongeørn tomme arealer uten kjent forekomst av kongeørn.

Størst andel av den norske populasjonen finnes i våre tre nordligste fylker. I Troms er usikkerheten stor, fordi forholdsvis lite data er registrert i rovbase for den siste femårsperioden. Estimatet for okkuperte kongeørnterritorier med øvre og nedre 95 % konfidensintervall i Troms for perioden 2010–2014 er 127 (47–167) (NINA rapport 1158). I overvåking av kongeørnbestanden brukes blant annet intensivområder, hvert område med 15 faste kongeørnterritorier som kontrolleres for vellykket hekking (unger > 50 døgn). I de to intensivområdene i Troms, Dividalen og Ringvassøya samlet, har ungeproduksjonen i 2015 og 2016 vært på 0,5–0,6 unger per territorium. Fylkesmannen har vurdert beslutningsgrunnlaget som godt.

Det er ingen åpning i regelverket for bestandsregulerende felling av kongeørn. Det kan heller ikke gis tillatelse til felling utelukkende for å forhindre fremtidige skader. Kongeørn forårsaker størst tap for reindriften i kalvingstiden, da er det ofte svært vanskelig å forebygge skader. Felling i denne tiden på året er problematisk da det er hekketid for kongeørn. I følge kommentarer til rovviltforskriften § 12, skal en eventuell iverksetting av felling følge bestemmelsene om ordinær jaktutøvelse fastsatt i medhold av viltloven. Yngletidsfredningen

skal vektlegges, og voksne individer som kan ha avhengig avkom bør unntas fra en evt. fellingstillatelse.

I en eventuell fellingstillatelse hadde vi måttet presisere at kvalifisert fellingspersonell skulle utføre oppdraget, og at disse først måtte observere, for å finne ut hvilke ørn/er som er «problemindivider» og så, dersom det er en eller to slike, forsøke å ta ut riktig individ. Vår erfaring fra tidligere skadefellingstillatelser tilsier at både det å identifisere problemindivider og eventuelt ta ut disse, er svært utfordrende. Skadefellingsledere ved tidligere oppdrag har rapportert at det er vanskelig å få skuddmulighet på kongeørn, om en ikke starter skadefelling allerede i forkant av skaden, eventuelt når de første simlene kalver, og tapene begynner. Før vesentlig skade er dokumentert, er det ikke hjemmel etter rovviltforskriften § 12 til å gi skadefellingstillatelse. Fylkesmannen mener det bør forskes på om forebyggende uttak i kalvingsområdet, før kalvingen starter, har effekt.

Fylkesmannen vurderer i denne situasjonen at muligheten for å lykkes med en eventuell skadefelling, med de vilkår som måtte settes, er liten. Videre vurderer vi at om en skulle lykkes med skadefelling, vil den tapsreducerende effekten være minimal. Da dette ville bli vesentlig ut i kalvingsperioden, mye av tapet har allerede skjedd. Det er usikkert hvorvidt uttak av ett individ vil gjøre at andre individer kommer til området, og slik opprettholder det samme tapet.

Fylkesmannen har i vurderingen tillagt hensyn til næringsutøvelse og til reinsdyrenes velferd stor vekt. Når vi likevel avslår søknaden, er det fordi vi vurderer at fellingsforsøk på riktig individ, lite trolig vil lykkes, samt at vi vurderer at om en skulle lykkes, vil det i liten eller ingen grad redusere tap av kalv til kongeørn.

Naturmangfoldloven § 10 sier at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Fylkesmannen mener den samlede påvirkningen på økosystemet ved å ta ut én kongeørn ikke er stor. Bestanden er livskraftig.

Dersom beslutningsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig, kommer naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) til anvendelse. Beslutningsgrunnlaget blir vurdert som godt, føre-var-prinsippet blir dermed ikke tillagt vesentlig vekt. Naturmangfoldloven §§ 11 og 12 er vurdert som ikke relevante i denne sammenheng, da dette gjelder vurdering av tillatelse til skadefelling av kongeørn, innenfor rammene til rovviltforskriften § 12.

Konklusjon

Fylkesmannen mener kongeørnbestanden både lokalt og regionalt er stor nok til at skadefelling ikke vil være en trussel for bestanden. Fylkesmannen konstaterer at vi ikke har tilgjengelige virkemidler som, innenfor den todelte målsettingen om beitedyr og rovvilt, effektivt hindrer tap av rein til kongeørn. Med hjemmel i rovviltforskriften § 12 kan Fylkesmannen fatte fellingsvedtak gjennom enkeltvedtak i akutte saker der det volder vesentlig skade på bufe eller tamrein, forutsatt at felling kan rettes mot bestemte individer som volder skade.

Vi tror ikke det dreier seg om et særlig problemindivid av kongeørn, men heller at kongeørner i kalvingsområder tar reinkalv. Fylkesmannen vurderer da muligheten for å identifisere og gjøre uttak av riktig individ som liten, vi vurderer videre at den tapsreduserende effekten av et eventuelt uttak vil være marginal. Fylkesmannen avslår søknad om skadefelling av kongeørn.

Med hilsen

Evy Jørgensen
miljøverndirektør

Heidi-Marie Gabler
fagansvarlig

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ikke håndskrevne signaturer